

2. Fabrikantens Navn eller Firma (Lovens § 3, 2det Stykke) anbringes umiddelbart over, under eller ved Siden af ovennævnte Mærke.
3. Anbringelsen af Indskriften (Nr. 1 og 2) sker ved Indbrænding eller ved Paamalning. I sidste Tilfælde skal Indskriften anbringes med sort Farve paa hvid eller lysegul Grund. Indtil 1ste April 1888 er det tilladt ogsaa at anbringe Indskriften ved Paaklæbning af en Seddel.
4. Indskriften (Nr. 1 og 2) skal anbringes paa Beholdernes Sider paa mindst 2 ligeoverfor hinanden beliggende Steder; har Beholderen et Laag, anbringes Indskriften ogsaa paa dets øverste Side og paa Jufager tillige paa begge Enden.
5. Forskrifterne under Nr. 1 og 2 finde Anvendelse
 - a) paa den ved Enkelt salg af Margarine anvendte Emballage (§ 3, 3die Stykke) saaledes, at Indramningens Længde ikke maa være mindre end 15 Centimeter;
 - b) paa Mærkningen af de tærningformede Stykker (§ 3, 3die Stykke) saaledes, at ingen Indskrænkning finder Sted med Hensyn til Storrelsen (Længden og Høiden), og at en Afstillelse af Ordet Margarine i to under hinanden staaende ved Vindestreg forbundne Dele er tilladt.

Berlin, den 26de Juli 1887.

(Underskrift).

Den tyske Regjering havde den 17de December 1886 forelagt Rigsdagen et Lovudkast, der ligejom den norske og den svenske Lov holdt sig paa det ved vor Lov af 1ste April 1885 angivne Standpunkt og ikke gik videre end til at foreskrive en særlig Mærkning af Kunstsmørbeholdere og Udsalgssteder. Det af Rigsdagen til Prøvelse af Lovforslaget nedsatte Udvalg foreslog imidlertid dette ændret væsentlig i Overensstemmelse med det for den danske Rigsdag i forrige Samling fremsatte Forslag, saaledes at navnlig Forbudet mod Blandinger af Smør med Kunstsmør eller andre Fædtstoffer optoges, hvorved det ved det danske Lovforslag hævdede Standpunkt blev tiltraadt, ifølge hvilket Kunstsmørret kun har Ret til at eksistere, forsaavidt det vedbliver at være, hvad det ifølge sin Oprindelse og sin Værdi som Næringsmiddel er, nemlig rensat og forarbejdet Fædt, medens det bør tilbagevises, naar det optræder under Navn af eller i Udseende som Smør, jfr. hvad nedenfor er sagt om „Blandingsmør“.

I det østerrigske Deputeretkammer er der ved privat Initiativ i Foraaret 1887 indbragt et Lovforslag betræffende Handel og Salg af Spisefædt, saasom Margarin, Oleomargarin og alle ikke fra Mælk stammende Fædtstoffer, forsaavidt de sælges som Næringsmidler. Forslaget gaar ud paa at forhindre Kunstsmør i at optræde som Smør og træffer meget vidtgaaende Bestemmelser i saa Henseende. Men da Forslaget ikke frembyder særlig Interesse, skal det ikke nærmere omtales.

Ogsaa i Rusland forbereder Regjeringen en Lov om Kunstsmør, der efter det foreløbige Udkast bl. Andet skal indeholde Bestemmelser om Beholdernes Mærkning med Ordet Margarinfædt, om Skat paa Fabrikationen, Forbud mod at sælge Smør og Kunstsmør fra samme Butik, Forbud mod Indførsel af Kunstsmør samt Paabud om, at Kunstsmør skal farves rødt med Alfannin.

I Holland, Kunstsmørfabrikationens Hovedsæde, hvor Kunstsmørrets Fremtrængen allerede har bevirket, at Landets tidligere ansete Stilling paa det europæiske Smørmarked nu er fuldkommen fornyttet, er man endelig ogsaa begyndt at røre sig. Men saavidt vides, er man dog endnu ikke kommet videre end til en Adresse til Indenrigsministeren fra en Kreds af Landmænd, hvori Nødvendigheden paavises af snarest ved Lov at standse den videre Udvikling af de for Landets Belfærd ødelæggende Forhold, der ere opstaaede af Kunstsmørfabrikationens og Kunstsmørhandelens Udskielse.